

10/3/2007

PART TIME PUNKS

Όλοι πιστεύω ότι απόλαυσαν στο Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ την έκθεση Part time Punks, η οποία διοργανώθηκε από τις 2 έως τις 10-3-2007. Σ' αυτή την ομολογουμένως ρηξικέλευθη έκθεση συμμετείχαν Έλληνες εικαστικοί, μουσικοί, DJ και performers που κατάφεραν να μας εισάγουνε στην Punk νοοτροπία και ατμόσφαιρα.

Περίτρανη απόδειξη τα γεγραμμένα μηνύματα στις κολώνες που πλαισιώναν το έργο των Victory Collapse και Legal Tender με μαρκαδόρο, πράγμα το οποίο μας θυμίζει την καθημερινότητά μας αφού η νεολαία της Αθήνας ακολουθεί την ίδια πρακτική: σε τοίχους ή σε θρανία σχολείων, σε τηλεφωνικούς θαλάμους, σε δημόσιες τουαλέτες ή και σε δημόσια κτήρια, ως ένα είδος διανοητικού και λεπτοφυέστερου γκράφιτι.

Η αντισυμβατικότητα των μηνυμάτων διαφάνηκε σε νοήματα όπως «Σύνταξη στα 18. Στράτευση στα 100», «Δεν πιστεύω στην θρησκεία πριν τον θάνατο» «Caravaggio was a Punk Rocker» Τω όντι ο Caravaggio ήτανε ένας πρόδρομος Punk Rocker, αφού η αναρχική του στάση στην ζωή τον οδήγησε στην εξορία για να γλιτώσει την φυλακή: σ' ένα καυγά κάποτε σκότωσε έναν άνθρωπο. Θύελλα αντιδράσεων είχε προκαλέσει ο πίνακάς του «Η κοίμηση της Θεοτόκου», αφού ως μοντέλο είχε χρησιμοποιήσει το πτώμα μιας πόρνης που είχε βρεθεί στον Τίβερη. Ο αντισυμβατικός τρόπος ζωής του (ομοφυλοφιλία, χαρτοπαιξία, συναναστροφή με άτομα του υποκόσμου και αλκοολισμός) συνάδουν στον τρόπο ζωής των Punk Rockers.

Ιδιαίτερη αίσθηση μου προκάλεσαν τα έργα του Νίκου Γουλή.

Στο ζωγραφικό του έργο ένας πύθηνος ερειδόμενος σ' ένα κλαδί που θυμίζει γυναικεία μορφή, καταλαμβάνει το κέντρο του πίνακος επικαλύπτοντας ένα μέρος του κλαδιού που βρίσκεται πιο πάνω προφανώς συμβολίζοντας μία ανδρική μορφή. Τα κλαδιά έχουνε φύλλα ως σύμβολα της ζωής και της γονιμότητας από την συνένωση των 2 φύλων. Δεν είναι συμπτωματική η τοποθέτηση του κλαδιού που αντιπροσωπεύει τον άνδρα στον χώρο υπεράνω του πύθηνου και του γυναικείου κλαδιού. Είναι μία νύξη ότι η θέση της γυναίκας στην κοινωνία δεν είναι ιδεατή και ότι δεν έχει επέλθει ακόμη η πλήρης ισότητα των δύο φύλων. Ο πύθηνος συμβολίζει το ζώδες στοιχείο των ανθρώπων τόσο των γυναικών όσο και των ανδρών. Είναι τυφλός στη συγκεκριμένη περίπτωση που σημαίνει ότι το άλογο στοιχείο τυφλώνει την ισορροπία των δύο φύλων. Σταγόνες υγρασίας ακολουθούνε άλλοτε ανοδική και ενίοτε καθοδική πορεία, όπως εξάλλου και η ανθρώπινη ζωή. Υπάρχει μία έντονη επιγραφή «HAVE MERCY» και μια πιο ισχυρή «CRASH THE OCEANS OR ME». Ίσως είναι ένα ερωτικό ραβασάκι ή λογοπαίγνιο που εμπεριέχει μία αντινομία. Μία γυναίκα που ζητάει

έλεος από τον εραστή της, μα στην ουσία του ζητάει να χτυπήσει τους ωκεανούς ή εκείνη, παραπέμποντας στην ρήση ότι «η ψυχή της γυναίκας είναι άβυσσος». Τα έντονα γράμματα παραπέμπουνε στον λόγο που χρησιμοποιούμε και τα ανεπαίσθητα στην υπονοούσα γλώσσα.

Στο δεύτερο έργο του έχουμε την ζωγραφική ενός ανθρώπου με μαύρο σώμα και νεκροκεφαλή η οποία υπόκειται σε βιομηχανικές διεργασίες και παράγει κέρατα ως δόντια ή οστά και φυτά. Αυτό το άτομο φυτοζωεί ή είναι στην ουσία νεκρό από την μικροαστική καθημερινότητα του καπιταλισμού. Τα πόδια του είναι σβησμένα, υποδήλωση της έλλειψης σταθερότητας στη ζωή του. Η έπαρση που έχει αυτός ο νεκρός παρουσιάζεται και με την αγέρωχη στάση του σώματός του. Στο άκρο το σχέδιο ενός αγάλματος της αρχαίας εποχής, ως ένα ασήμαντο γι' αυτόν απομεινάρι του παρελθόντος.

Το τρίτο του έργο τιτλοφορείται «BLACK STONE» και χωρίζεται από δύο διαφορετικά μέρη ξύλου. Το μαύρο εμπεριέχει όλα τα χρώματα και εδώ επαναλαμβάνεται ο κανόνας. Συμπληρώνεται από δύο παπούτσια που αν τα ενώσουμε θα παραπέμπουν στην λέξη GAL-LAS. Τα κορδόνια τους είναι δεμένα ως οιωνός ατυχήματος ή φάρσας. Ο μαύρος λίθος ως κύβος είναι η υλοποίηση της Ιδέας του Κακού. Το ζωγραφικό έργο είναι η θεωρία και τα δεμένα υποδήματα η πράξη.

Η Ζωή Παππά μας προσέφερε μία φωτογραφία με γυναίκα ανδρικού ντυσίματος που κάθεται σε καρέκλα και κόβει με το ψαλίδι τις τούφες που απέμειναν από τον θηλυκό εαυτό της. Αυτή η μεταφемινιστική άποψη της φωτογραφίας εμπεριέχει μία αντίθεση στοιχείων: την ακινησία που η στάση της γυναίκας και η καρέκλα παραπέμπει και την κίνηση που το ψαλίδι αντιπροσωπεύει.

Η Ραλλού Παναγιώτου παρουσίασε ένα Δαίμονα – Νυκτερίδα σε κατάμαυρο φόντο, διαμερισμένο σε κρυσταλλοειδή μέρη. Στον κατακόρυφο άξονα μετά δυσκολίας διακρίνεται μια ανθρώπινη μορφή, πριν τελειώσει η σύνθεση. Η καλλιτέχνις θέλησε να εκφράσει την υποταγή του ανθρώπου στις δυνάμεις του κακού αλλά και την χαμηλή νοημοσύνη του στην συνειδητοποίησή του.

Στα σχέδια της Ειρήνης Καραγιαννοπούλου θα πρέπει να παραπέμψουμε στον Mat Greene. Εντύπωση προκαλεί η πύκνωση του χώρου σε συγκεκριμένα σημεία και η δεξιόστροφη τάση τους που τη συναντάμε και στο μουσικό σύμβολο το απαρτισμένο από λογότυπα. Πρωτότυπη ως σύλληψη η ιδέα να σχηματίσει μία νεκροκεφαλή από πληθωρισμό νεκροκεφαλών.

Στο έργο της που εκτίθεται στο W.C. έχουμε να κάνουμε με τα όνειρα μιας κοπέλας και τα εμπόδια που μπαίνουνε στον δρόμο της. Υπέροχος ο συνδυασμός με το τραγούδι «THIS IS MY ROOM». Συναντούμε μακάβριες εικόνες, όπως η κρεμάλα που μεταμορφώνεται σε φίδι, το κορίτσι που πτύει αίμα, η φωτιά στο τζάκι που εξαπλώνεται σε πυρκαγιά, οι καπνοί και τα μαχαίρια στο κεφάλι. Όμως, αυτές έχουνε την αντίθεσή

τους με ονειρικές όπως οι πεταλούδες, τα κεράσια, τα άνθη που βγάζει το κορίτσι από το στόμα και τα μαλλιά της που γίνονται τόσο ψηλά όπως το βουνό με τα χιόνια ή και το αστέρι. Οι συνδυασμοί εν κατακλείδι αυτών των Punk εικόνων έχουν να κάνουν με τον τρόπο ζωής που επιθυμεί αυτό το κορίτσι να κάνει.

Το έργο των Λάκη και Άρη Ιωνά σχετίζεται με την μιζέρια της ελληνικής αστικής πραγματικότητας που τα κιβώτια της λαϊκής αγοράς και του ελαιολάδου αντιπροσωπεύουν (μια ματιά στην Αθηνάς αρκεί για να πεισθεί κανείς) και την ανωτερότητα που η Punk Μουσική προσφέρει. Ανωτερότητα γιατί τα μικρόφωνα και οι κιθάρες ίστανται σε ένα ανώτερο επίπεδο από αυτά τα κιβώτια. Προσφέρουνε φως και glamour στην ζωή γι' αυτό και ο Λάκης με τον Άρη Ιωνά τοποθέτησαν λάμπες που φωτίζουνε το χώρο, ως απόρροια αυτής της ανωτερότητας και διάθλασης της μονοτονίας και κατάθλιψης που προσφέρει η καθημερινότητα. Το σημάδι των Kiss (ο κεραυνός) πατά τα μουσικά όργανα, γιατί η Μουσική έχει θεία Προέλευση (βλέπε Μούσες, Απόλλωνας, Ελικών).

Ο Ramsey Williamson με την μορφή του σαλιγκαριού καυτηριάζει όσους κατακρίνουνε το σύμβολο της Νίκης που κάνουνε οι ροκάδες, ως μίμηση του κακού. Καταθέτει σε σελίδες το Μανιφέστο των Πάνκ «If you can afford it, you must hate it», είναι ένα γνωμικό των Punk όπως και το «The 13th Day God made drizzle». Ειρωνικός και καυστικός συγχρόνως, αφού κατά συνέπεια η μορφή του σαλιγκαριού τουτέστιν η Φύσις μιμείται το κακό. Όσοι λοιπόν είναι καχύποπτοι με το Punk ή το Rock, θα παύσουνε να είναι αν διαβάσουνε λεπτομερώς τι γράφει ο Williamson

Η Em Kei μας προσέφερε, σ' ένα ράφι τρία αντικείμενα προς επίδειξη: ένα κράνος μοτοσυκλετιστή, ένα μετάλλιο και το μπουφάν του στραμμένο προς το τοίχο, με φαντασμαγορικά υλικά. Το τελευταίο μάλιστα προβάλλει την λέξη «ΔΕΣΤΕ» ευφυολογώντας.

Δέσατε τον εαυτό σας; Δείτε την έκθεση; Ή όλα αυτά οφείλονται στο ίδρυμα ΔΕΣΤΕ? Ο τρόπος έκθεσης αυτών των αντικειμένων διατηρεί την ανωνυμία αυτού που τα κατέχει.

Ο Λεωνίδας Παπαδόπουλος συμμετείχε μ' ένα υπερμεγέθες αιωρούμενο αστυνομικό καπέλο, στηριζόμενο σ' ένα Χ. Οι Punks πάντοτε αμφισβητούσαν την αστυνομική βία. Τώρα ένας Punk την διαγράφει υπεράνω ...

Άλλη μία εκπληκτική έκθεση από το DESTE

Ελευθέριος Παπαδόπουλος

«ΑΡΕΛΗΣ»